_____, Zijdeteelt in de Lampongs; in Tijdschrift voor Economische Geographie, Orgaan der Nederlandsche Vereeniging Voor Economische Geographie, Tweede Jaargang, 's Gravenhage, Mouton & Co. 1911, p. 348

SILK CULTIVATION IN THE LAMPONGS.

No. 18 of the „Korte Berichten voor Landbouw, Nijverheid en Handel" contained, under the heading "Silk cultivation in Aceh and its dependencies," important information about this ancient means of livelihood for the population. The following issue contains information about the cultivation and use of silk in the sub-districts of Sepoetih and Sekampong in the district of Sepoetih Toelang Bawang (Lampong districts).

Only women are involved in silk cultivation. The butterfly eggs are spread out on a mat. After 8 to 9 days, the young caterpillars hatch from the eggs and are then fed a type of mulberry leaf (daoen kertan). Once the caterpillars are mature enough, i.e., when they have turned completely yellow in color, they are placed on a larger mat, which is laid on a square bamboo wickerwork and hung up. Branches with leaves from the Nodoeroeh or Soengkai trees are hung above these mats. The silkworms attach themselves to these leaves, after which they spin their cocoons. After 4 to 5 days, the cocoons are removed and placed in boiling water with the silkworms still inside. The silk is then extracted. Using a bamboo stick, the silk is loosened from some cocoons (depending on the thickness desired for the thread) and then pulled off by hand until the caterpillar emerges. These wet threads are laid on mats and dried in the sun, after which the threads are twisted together more tightly. The shorter threads are joined together to form a long thread while they are still wet. If necessary, the threads are then dyed.

This silk, which is generally coarse in texture, is used exclusively for weaving indigenous Lampong clothing, namely the tapis (sarong), both for festive attire and for domestic use. Other garments, such as slendangs and headscarves, as well as ceremonial blankets, are also woven from this indigenous silk. There is no trade in silk thread in Sepoetih and Sekampong, either locally or for export elsewhere. Everyone spins their own silk, which is needed for weaving the garments.

1

ZIJDETEELT IN DE LAMPONGS.

No. 18 der „Korte Berichten voor Landbouw, Nijverheid en Handel", bevatte, onder het opschrift „De zijdeteelt in Atjeh en Onderhoorigheden" belangrijke gegevens over dit overoude bestaansmiddel der bevolking. In het volgend Nr. vindt men een en ander medegedeeld omtrent die teelt en het gebruik van de zijde, in de onderafd. Sepoetih en Sekampong der afd. Sepoetih Toelang Bawang (res. Lampongsche districten).

Met de zijdeteelt houden zich uitsluitend vrouwen bezig. De eitjes van de vlinders worden op een matje uitgespreid. Na 8 à 9 dagen komen de jonge rupsen uit de eitjes, welke dan gevoed worden met een soort moerbeziënblad (daoen kertan). Zijn de rupsen voldoende volwassen, d. i. geheel en al geel van kleur geworden, dan worden zij op een grootere mat geplaatst, welke mat, gelegd op een vierkant vlechtwerk van bamboe, opgehangen wordt. Boven deze matten worden takken met bladeren van den Nodoeroeh of Soengkaiboomen gehangen. Aan deze bladeren hechten zich de zijderupsen, waarna zij zich verder inspinnen. Na 4 à 5 dagen worden de cocons er afgenomen en met zijderups en al in kokend water gelegd. Daarna heeft het winnen van de zijde plaats. Met behulp van een bamboelatje wordt de zijde van eenige cocons (naar gelang van de dikte, welke men aan den draad wil geven) losgemaakt en verder met de hand afgetrokken, totdat de rups te voorschijn komt. Deze natte draden worden op matten gelegd en in de zon gedroogd, daarna worden de draden vaster in elkaar gedraaid. De

aanhechting van de kortere draden tot een lange heeft plaats, terwijl zij nog nat zijn. Zoo noodig worden de draden vervolgens gekleurd.
Deze zijde, welke over 't algemeen grof van draad is, wordt uitsluitend gebruikt voor het weven der inheemsche Lampongsche kleeding, zijnde de tapis (sarong) en zoowel voor de tapis, bestemd voor feestkleeding, als die voor huiselijk gebruik. Ook andere kleedingstukken, als slendangs en hoofddoeken en ook statiedekens, worden van deze inheemsche zijde geweven. Handel in zijdedraad bestaat in Sepoetih en Sekampong niet, noch plaatselijk, noch voor export naar elders. Een ieder spint zijn eigen zijde, welke voor het weven der kleedingstukken noodig is.

———————